

1. Demografický vývoj

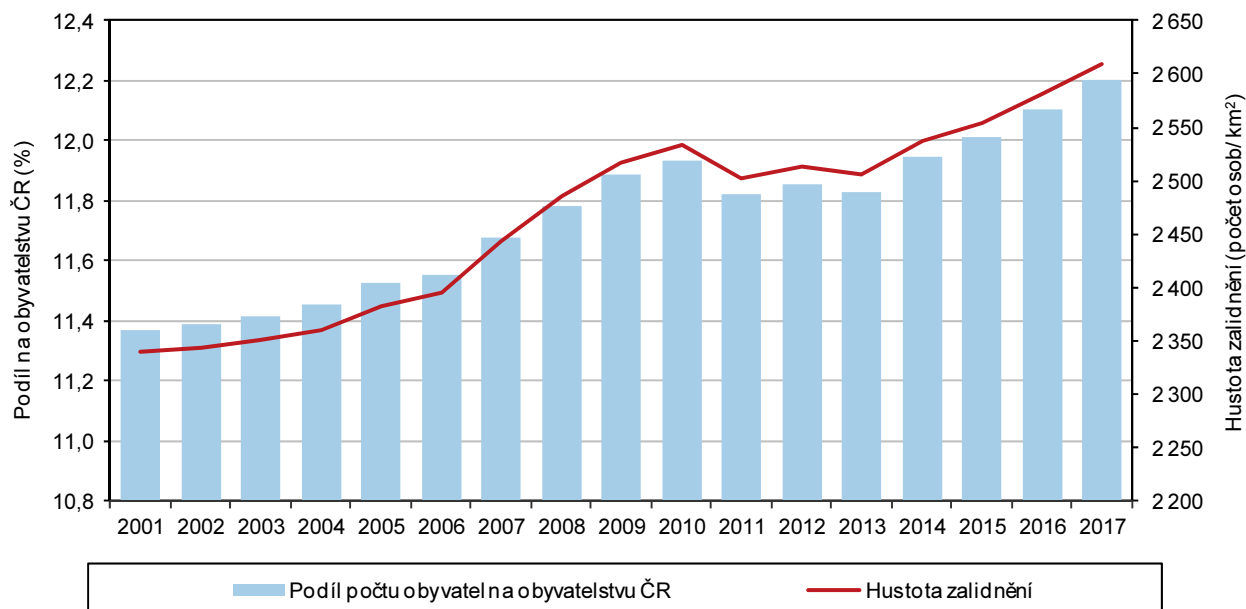
Územní změny, sídelní struktura

Praha byla rozlohou nejmenším krajem v ČR, populačně však byla druhým největším krajem.

Rozloha Prahy k 31. 12. 2017 byla 49,6 tis. ha a představovala tak 0,6 % rozlohy ČR. V rámci Prahy měly největší rozlohu městské části Praha 6 (4,2 tis. ha), Praha 5 (2,8 tis. ha), Praha 4 (2,4 tis. ha), Praha 12 (2,3 tis. ha) a Praha 8 (2,2 tis. ha). Rozlohou nejmenší byly městské části Petrovice (179 ha), Lysolaje (247 ha), Lochkov (272 ha), Benice (277 ha) a Štěrboholy (297 ha). K poslednímu dni roku 2017 měla Praha 1,295 mil. obyvatel a podílela se tak z 12,2 % na celkovém počtu obyvatel ČR. Nejlidnatějšími městskými částmi byly Praha 4 (128,5 tis.), Praha 10 (109,8 tis.), Praha 8 (105,1 tis.), Praha 6 (104,4 tis.) a Praha 5 (85,3 tis.). Naopak méně než 1 tis. obyvatel žilo v okrajových městských částech Nedvězí (309), Královicích (407), Přední Kopanině (675), Benicích (699) a Lochkově (778). Hustota zalidnění v Praze k 31. 12. 2017 činila 2 608,8 obyvatel/km² a byla tak nejvyšší ze všech krajů ČR. Mezi nejhustěji zalidněné městské části patřily Praha 2 (11 857 obyvatel/km²), Praha 3 (11 502 obyvatel/km²), Praha 11 (7 923 obyvatel/km²), Praha 17 (7 488 obyvatel/km²) a Praha 7 (6 206 obyvatel/km²). Naopak nejnižší hustotu zalidnění měly městské části s nejnižším počtem obyvatel, tj. Nedvězí (81 obyvatel/km²), Královice (82 obyvatel/km²), Přední Kopanina (206 obyvatel/km²), Benice (252 obyvatel/km²) a Lochkov (286 obyvatel/km²). Kraj hl. město Praha byl tvořen jednou obcí, která měla současně status města. V Praze došlo od roku 2001 pouze k menším změnám týkajících se jejího vnitřního členění (změna hranic městských částí a ZSJ).

Graf 1.1: Podíl počtu obyvatel hl. m. Prahy na obyvatelstvu ČR a hustota zalidnění v letech 2001–2017 (stav k 31. 12.)

Zdroj: ČSÚ

Vývoj počtu obyvatel

Počet obyvatel Prahy se od roku 2001 zvýšil o 11,6 %.

Počet obyvatel Prahy se mezi lety 2001 a 2017 zvýšil z 1,160 mil. na 1,295 milionu, tj. o 11,6 %. V uvedeném časovém období se také zvýšil podíl obyvatel Prahy na celkovém počtu obyvatel ČR z 11,4 na 12,2 %. Počet obyvatel se v Praze od roku 2001 meziročně zvyšoval s výjimkou let 2010–2011 a 2012–2013.

Vlivem migračního přírůstku se počet obyvatel Prahy v období let 2001–2017 zvýšil o 136 tis.

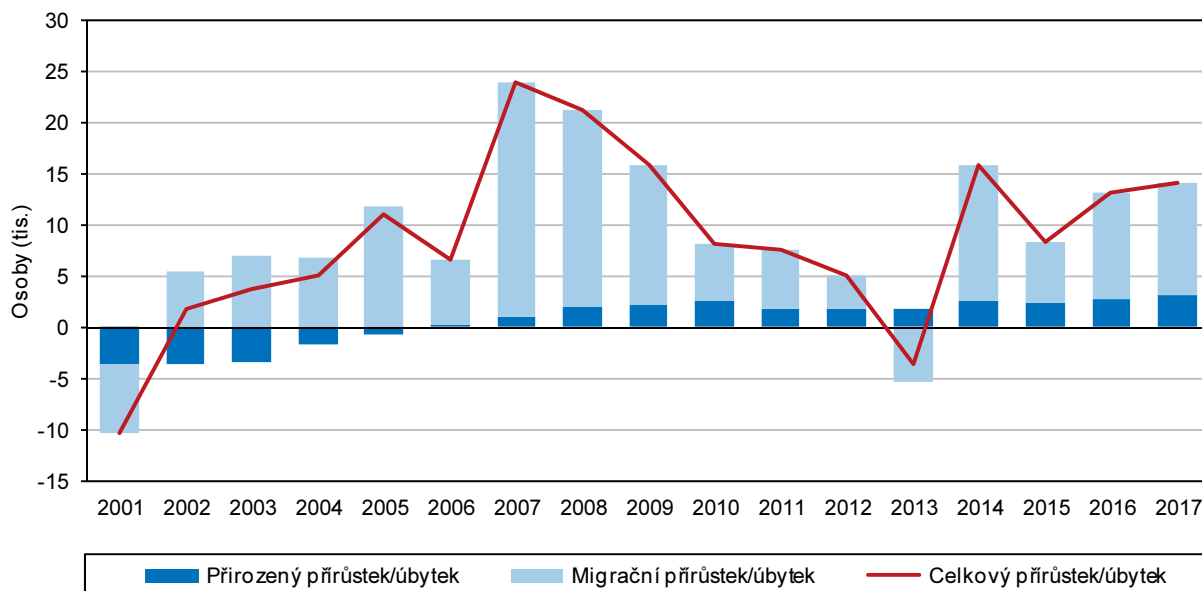
Na zvyšování počtu obyvatel Prahy v letech 2001–2017 se podílel zejména migrační přírůstek, který činil 136 tis. osob. Migrační přírůstek nabýval kladných hodnot v celém sledovaném období s výjimkou let 2001 a 2013. V roce 2017 byl migrační přírůstek v Praze 10 880 osob, což představovalo v relativních hodnotách 8,5 osob na 1 000 obyvatel středního stavu. Při detailním členění Prahy na městské části byl v průměru let 2012–2017 zaznamenán kladný migrační přírůstek v naprosté většině z nich, s výjimkou částí nacházejících se v historickém centru (Praha 1, Praha 2) a několika okrajových částí (Běchovice, Přední Kopanina, Praha 17). Nejvyšší průměrný migrační přírůstek v přepočtu na tisíc obyvatel v letech 2012 až 2017 byl zaznamenán v okrajových částech Prahy. Byly to Královice (53,0 ‰), Benice (38,0 ‰), Zličín (36,7 ‰), Březiněves (34,4 ‰) a Lochkov (31,3 ‰).

Přirozený přírůstek v letech 2001–2017 dosáhl 11 tis.

Počet obyvatel Prahy se v letech 2001–2017 zvýšil vlivem přirozeného přírůstku o 11 tis. osob. Přirozený přírůstek v Praze od roku 2006 nabýval kladných hodnot. Jeho maximum bylo dosaženo v roce 2010 (2 526 osob). Následoval pokles, který trval do roku 2013. Od roku 2014 do roku 2016 přirozený přírůstek opět převyšoval hodnotu 2 tis. osob ročně. V roce 2017 činil přirozený přírůstek 3 125 osob, což bylo v relativním vyjádření 2,4 osoby na 1 000 obyvatel.

Graf 1.2: Pohyb obyvatel v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Nejvyšší celkové přírůstky obyvatel v letech 2012 až 2017 zaznamenaly okrajové městské části Prahy.

Celkový přírůstek v Praze v letech 2001–2017 byl 147 tis. osob (bez zohlednění výsledků SLDB 2011). Stejně jako migrační přírůstek, tak i celkový přírůstek nabýval ve sledovaném období kladných hodnot s výjimkou let 2001 a 2013. V roce 2017 činil celkový přírůstek 14 005 osob, což v relativním vyjádření představovalo 10,9 osob na 1 000 obyvatel. V rámci městských částí Prahy zaznamenaly nejvyšší celkový přírůstek na 1 000 obyvatel v průměru let 2012–2017 takové části, které vykazovaly nejvyšší migrační přírůstek. Byly to Královice (51,5 ‰), Zličín (47,4 ‰),

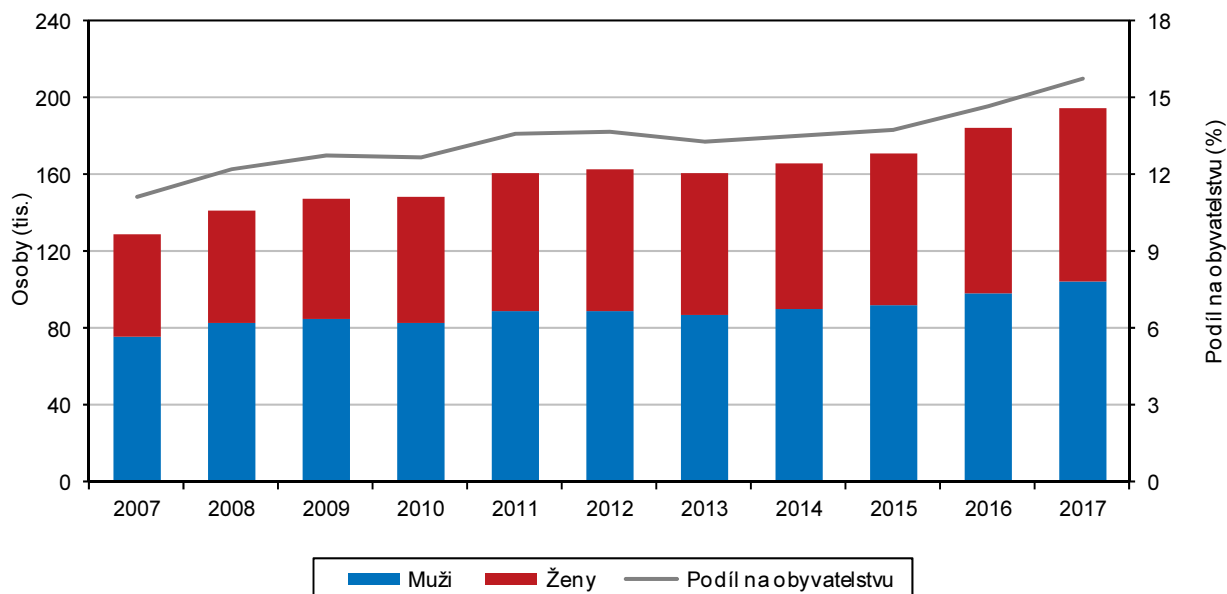
Březiněves (40,7 ‰), Praha 22 (40,6 ‰) a Benice (40,5 ‰). Také záporný celkový přírůstek v průměru za období let 2012–2017 vykazovaly městské části, které měly zároveň i záporný migrační přírůstek. Jednalo se o Běchovice (–27,3 ‰), Přední Kopaninu (–17,5 ‰), Prahu 17 (–8,2 ‰) a Prahu 1 (–1,9 ‰).

Podíl cizinců v Praze se mezi lety 2007 a 2017 zvýšil z 11,1 na 15,7 %.

Počet cizinců v Praze se mezi lety 2001 a 2017 zvýšil více než trojnásobně, a to z 61,5 tis. na 195 tis. Dlouhodobým trendem tak bylo zvyšování podílu cizinců na celkovém počtu obyvatel. Mezi lety 2007 a 2017 se zvýšil jejich podíl z 11,1 % na 15,7 %. V letech 2007–2017 byla více než polovina cizinců zastoupena muži. Jejich podíl se však v čase snižoval.

Graf 1.3: Cizinci (bez osob s platným azylem) v hl. m. Praze (stav k 31. 12.)

Zdroj: ČSÚ

Demografické události

Počet uzavřených sňatků v Praze se v letech 2013 až 2017 meziročně zvyšoval.

V roce 2017 bylo v Praze uzavřeno 6 604 sňatků (podle trvalého bydliště ženicha), což byl nejvyšší počet od roku 2008. Nejméně novomanželů vstoupilo do manželství v období let 2010–2014, kdy bylo uzavřeno méně než 6 tisíc sňatků ročně. Od roku 2013 se počet sňatků neustále zvyšoval. V relativním vyjádření (počet sňatků na 1 000 obyvatel) dosáhla hrubá míra sňatečnosti v roce 2017 nejvyšší hodnoty od roku 2009, a to 5,1 ‰. Mezi lety 2013 a 2017 se hrubá míra sňatečnosti neustále zvyšovala.

Podíl svobodných ženichů a nevěst v Praze se od roku 2001 meziročně zvyšoval.

Podle rodinného stavu snoubenců v Praze v roce 2017 vstoupilo do svého prvního sňatku 77,5 % ženichů a 80,0 % nevěst. V případě sňatku obou svobodných snoubenců současně se jednalo o 69,7 % všech nově uzavřených manželství. V pozici rozvedených vstoupilo do manželství 21,7 % ženichů a 19,2 % nevěst. V případě ovdovělých se jednalo o 0,8 % ženichů a 0,8 % nevěst. Do druhého a dalšího sňatku vstoupilo 22,5 % ženichů a 20,0 % nevěst. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 bylo zvyšování podílu svobodných ženichů a nevěst a naopak snižování podílu rozvedených a ovdovělých ženichů a nevěst vstupujících do manželství.

Podíl ženichů ve věku 35–49 let a nevěst ve věku 30–

Z hlediska věkové struktury ženichů v Praze v roce 2017 nejvíce vstupovali do manželství muži ve věku 25–39 let (69,4 %), ve věku 40 let a více let jich bylo

49 let se v Praze od roku 2001 neustále zvyšoval.

27,4 % a zbylá 3,2 % připadla na ženichy ve věku do 24 let. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 bylo zvyšování podílu ženichů ve věku 35–49 let, a to zejména na úkor těch ve věku 25–34 let. Věková struktura nevěst se od věkové struktury ženichů příliš nelišila. V roce 2017 bylo v kraji nejvíce nevěst rovněž ve věku 25 až 39 let (74,3 %), 40letých a starších bylo 17,5 %, ve věku do 24 let včetně to bylo 8,2 %. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 bylo zvyšování podílu nevěst ve věku 30–49 let a naopak snižování podílu nevěst ve věku 20–29 let. Průměrný věk snoubenců při prvním sňatku byl v Praze v roce 2017 u ženichů 33,4 let a u nevěst 30,8 roku. Od roku 2001 až do roku 2017 se průměrný věk snoubenců při prvním sňatku zvyšoval.

Počet rozvodů v Praze dlouhodobě klesal.

V roce 2017 bylo v Praze rozvedeno 2 860 manželství. Jednalo se o čtvrtý nejnižší počet rozvodů v období let 2001–2017. Tři nejnižší počty rozvodů byly dosaženy v letech 2016 (2 715), 2012 (2 788) a 2014 (2 828). Z dlouhodobého hlediska počet rozvodů v Praze je možné sledovat pokles. V relativním vyjádření připadalo v Praze v roce 2017 na 1 000 obyvatel středního stavu 2,2 rozvodu.

Podíl prvních rozvodů u mužů a žen v Praze se mezi lety 2001 a 2017 zvyšoval.

Z hlediska struktury rozvodů podle jejich pořadí převažovaly první rozvody (80,8 % u mužů, 83,4 % u žen). Od roku 2001 (76,1 % u mužů, 79,9 % u žen) bylo obecnou dlouhodobou tendencí zvyšování podílu prvních rozvodů u mužů i žen.

V Praze byla v letech 2012 až 2017 nejčastěji rozváděna manželství po 15 a více letech.

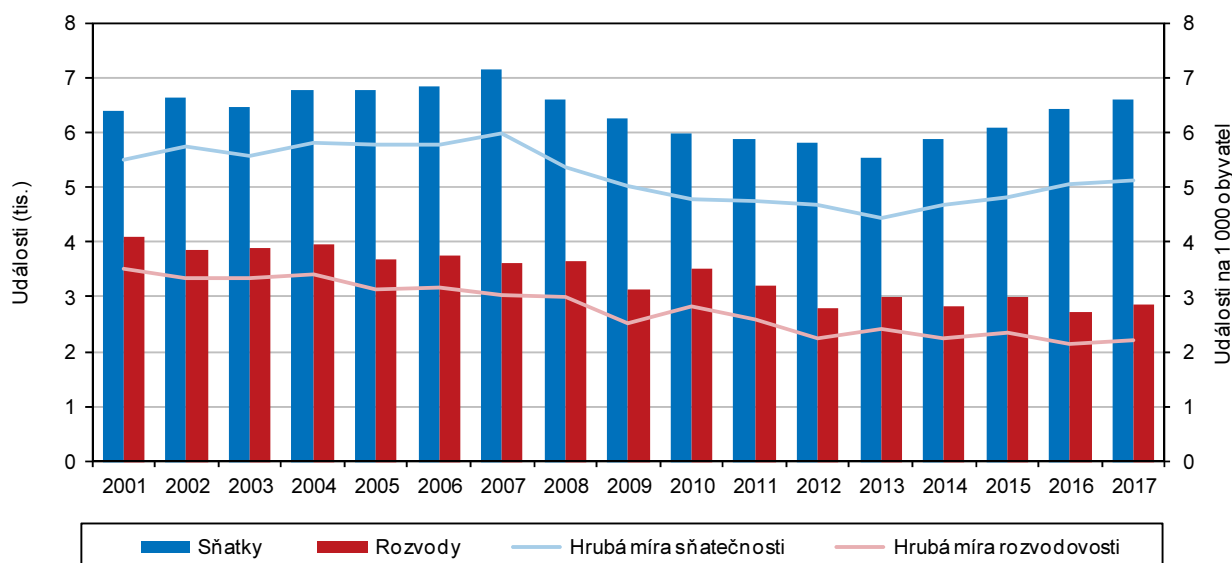
Podle délky trvání manželství byla v roce 2017 v Praze nejčastěji rozváděna manželství po 15 a více letech (36,8 % rozvodů), následována s délkou trvání 5 až 9 let (25,8 %). Dále to byly rozvody manželství s délkou trvání do 4 let (19,2 %) a 10 až 14 let (18,2 %). Tato struktura se od roku 2012 neměnila.

V Praze byla od roku 2001 nejčastěji rozváděna manželství bez nezletilých dětí.

V roce 2017 v Praze docházelo nejčastěji k rozvodům bez nezletilých dětí (47,3 %). Vzhledem k vysokému zastoupení rozvodů po 15 a více letech trvání manželství mohly do této skupiny patřit i rozvody se zletilými dětmi. K rozvodům manželství s jedním nezletilým dítětem došlo v 28,4 % případů, se dvěma dětmi pak v 21,5 %. Od roku 2001 struktura rozvodů nedoznala výraznějších změn.

Graf 1.5: Sňatky a rozvody v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

V Praze se od roku 2001 neustále zvyšoval podíl rozvádějících se mužů a žen ve věku 40 a více let.

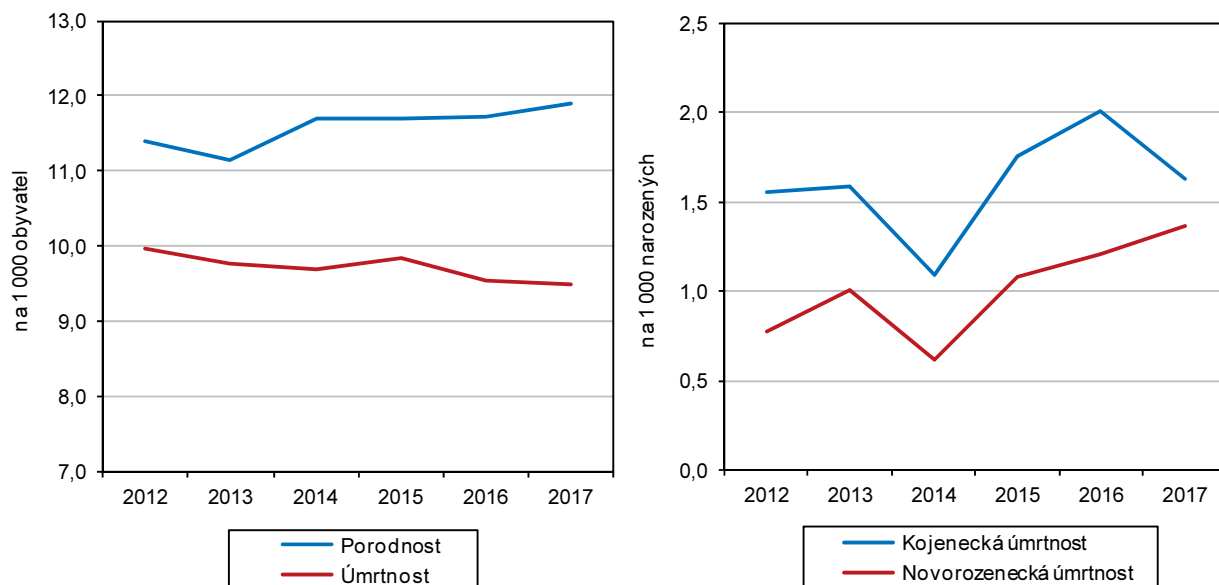
Na celkovém počtu rozvodů v Praze se podle věku u mužů v roce 2017 nejvíce podíleli ti ve věku 40–49 let (39,2 %), dále pak ve věku 30–39 let (29,7 %) a ve věku 50 a více let (26,7 %). Nejméně byli zastoupeni muži ve věku do 29 let (4,4 %). Velmi podobná byla struktura rozvodů podle věku u žen. Také u žen byla na celkovém počtu rozvodů nejvíce zastoupena věková kategorie 40–49 let (37,8 %), dále pak kategorie 30–39 let (35,3 %), a poté 50 a více let (17,8 %). Nejmenší podíl tvořila věková kategorie do 29 let (9,2 %). Od roku 2001 se zvyšoval podíl rozvádějících se mužů ve věku 40 a více let a naopak klesal podíl těch ve věku do 39 let. U rozvádějících se žen byl vývoj podobný, zvyšoval se podíl ve věku 40 a více let, stagnoval podíl ve věku 30–39 let a klesalo zastoupení ve věku do 29 let. V kraji byl v roce 2017 průměrný věk při prvním rozvodu u mužů 42,9 roků a u žen 40,4 let. Stejně jako u uzavíraných sňatků, tak i u rozvodů bylo dlouhodobou tendencí zvyšování průměrného věku při prvním rozvodu.

Počet narozených dětí v Praze se od roku 2014 zvyšoval.

V roce 2017 se v Praze narodilo živě i mrtvě celkem 15 378 dětí, což bylo od roku 2001, kdy přišlo na svět 9 703 dětí, nejvíce. Počet narozených v období let 2001 až 2010 rostl, v letech 2011–2013 kolísal a v letech 2014–2017 se opět zvyšoval. V roce 2017 v kraji připadalo 12,0 narozených dětí na 1 000 obyvatel.

Graf 1.6: Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

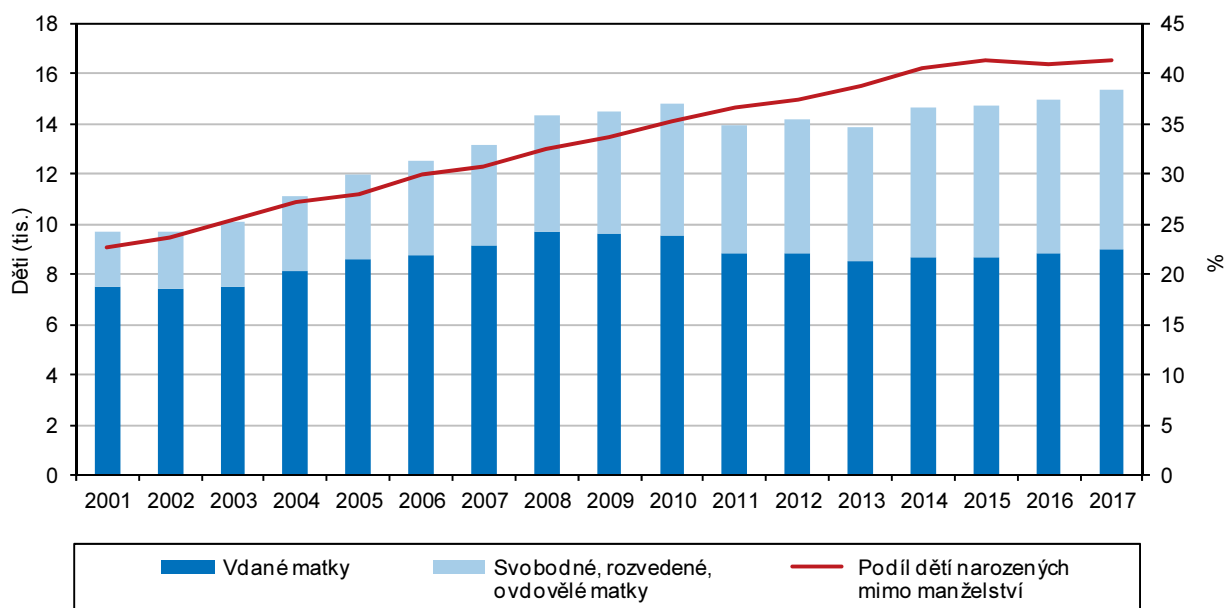

V Praze se v letech 2001 až 2017 zvyšoval podíl dětí narozených mimo manželství.

V roce 2017 se v Praze živě narodilo 15 324 dětí. Na 1 000 obyvatel středního stavu tak připadalo 11,9 živě narozených dětí. Z celkového počtu bylo 52 % chlapců a 48 % dívek. Podle pořadí dítěte se nejvíce dětí narodilo prvních (52,7 %), druhých (36,6 %), třetích (8,6 %) a nejméně jako čtvrtých v pořadí (2,1 %). Podle věku matky se narodilo nejvíce dětí matkám ve věku 30–34 let (40,8 %), dále ve věku 35–39 let (24,0 %) a následně ve věku 25–29 let (23,2 %). Výrazně méně dětí přišlo na svět matkám ve věku do 24 let (6,6 %) a ve věku 40 a více let (5,5 %). Z hlediska rodinného stavu matky se nejvíce dětí narodilo matkám vdaným (58,7 %) a svobodným (36,6 %). Od roku 2001 docházelo k poklesu podílu dětí narozených vdaným matkám, a to na úkor nárůstu podílu dětí narozených svobodným matkám. Na rozvedené či ovdovělé matky připadalo 4,6 % dětí. Mimo manželství se narodilo v kraji v roce 2017 celkem 41,3 % dětí. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 (22,8 %) bylo neustálé zvyšování podílu dětí narozených mimo manželství. V roce 2017 dosahovala úhrnná plodnost v Praze hodnoty 1,55 dětí. Od roku 2001 (1,1) bylo obecným trendem neustálé zvyšování její míry.

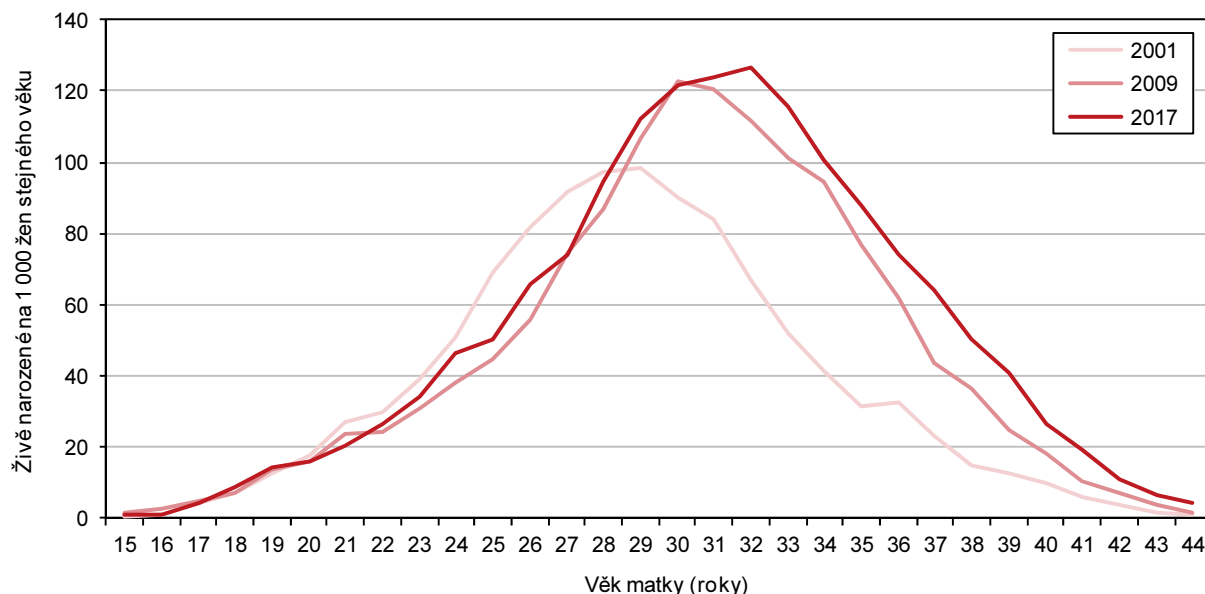
Graf 1.7: Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Graf 1.8: Míry plodnosti podle věku matky v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Počet potratů v Praze v letech 2001 až 2017 dlouhodobě klesal.

V Praze bylo provedeno v roce 2017 celkem 4 200 potratů. V dlouhodobém pohledu docházelo od roku 2001 (5 007) ke snižování počtu potratů. Od roku 2012 však potratovost kolísá. To dokládá skutečnost, že v roce 2012 podstoupily ženy s trvalým bydlištěm v Praze 4 171 potratů. Úhrnná potratovost, která udává průměrný počet potratů při zachování intenzity potratovosti v daném roce, činila 0,447 potratu na jednu ženu. Podobné tendence jako u vývoje počtu potratů platily i pro úhrnnou potratovost. V Praze rovněž dlouhodobě klesal počet potratů na 100 narozených dětí. V roce 2017 bylo v Praze 27,3 potratů na 100 narozených dětí oproti hodnotě 29,3 v roce 2012.

Podíl samovolných potratů se v Praze od roku 2001 neustále zvyšoval.

Mezi potraty v Praze v roce 2017 převládala umělá přerušování těhotenství (UPT), která tvořila 57,7 % všech případů. Samovolné potraty tvořily ve stejném roce

38,2 % všech případů a ostatní druhy potratů se podílely 4,0 %. Zatímco zastoupení umělých přerušeni těhotenství od roku 2001 klesalo, podíl samovolných potratů se od toho roku naopak zvyšoval.

Počet zemřelých v Praze v letech 2006 až 2017 stagnoval.

Počet zemřelých v Praze se od roku 2006 pohyboval kolem 12 tis. osob za rok. Vzhledem k tomu, že se zvyšoval počet obyvatel, klesala hrubá míra úmrtnosti (tj. počet zemřelých připadajících na 1 000 obyvatel). V roce 2017 bylo v Praze 9,5 zemřelých osob na 1 000 obyvatel.

Podíl zemřelých ve věku 65 a více let se v Praze dlouhodobě zvyšoval.

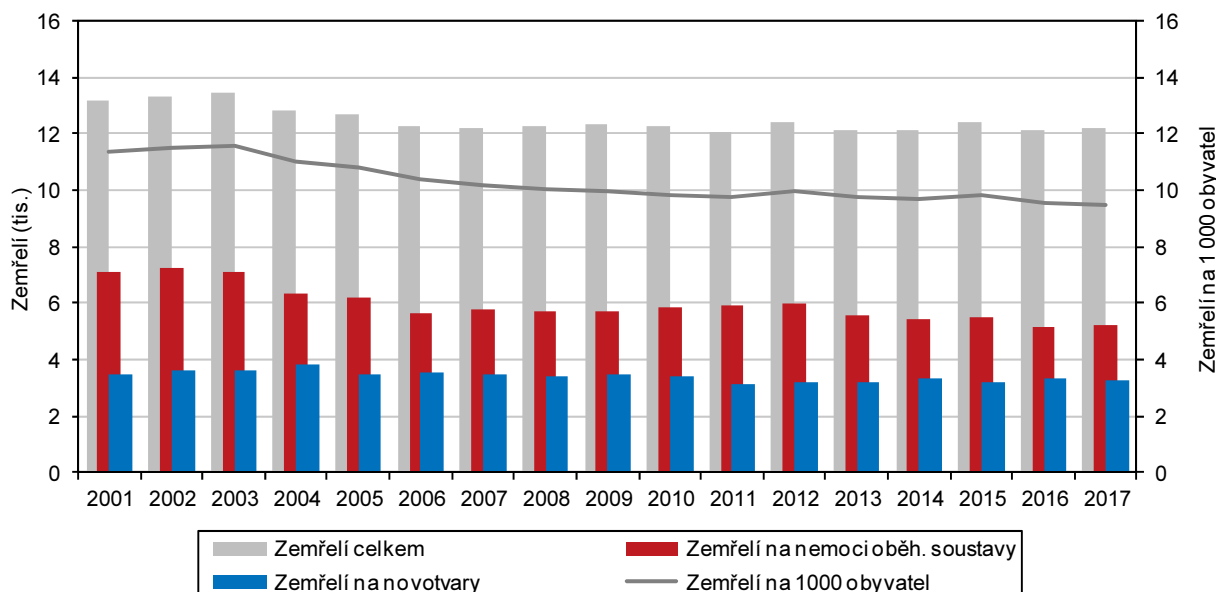
Z celkového počtu 12 199 zemřelých osob v kraji v roce 2017 bylo 47,9 % mužů. Od roku 2001 do roku 2017 se podíl zemřelých mužů a žen téměř nezměnil. Mezi zemřelými v kraji v roce 2017 převažovali muži nad ženami ve věkových skupinách do 79 let. Avšak mezi zemřelými ve věku 80 a více let již bylo více žen než mužů. Z celkového počtu zemřelých v Praze v roce 2017 bylo 84,9 % ve věku 65 a více let. Tento podíl se dlouhodobě zvyšoval, což bylo zapříčiněno stárnutím obyvatelstva i prodlužováním střední délky života. Z celkového počtu zemřelých v kraji v roce 2017 ve věku 65 a více let převažovaly ženy (55,1 %).

Od roku 2008 se snižoval podíl zemřelých v důsledku nemocí oběhové soustavy a novotvarů.

Ve struktuře zemřelých v Praze v roce 2017 podle příčiny smrti se vyskytovaly nejčastěji nemoci oběhové soustavy (43,0 % případů), novotvary (26,6 %), nemoci dýchací soustavy (6,8 %) a vnější příčiny úmrtí (4,5 %). Tyto 4 skupiny se na celkovém počtu zemřelých podílely celkem z 80,9 %. Ve srovnání s rokem 2008 došlo ke snížení zastoupení novotvarů coby příčiny úmrtí (27,8 % v roce 2008), nemocí oběhové soustavy (46,5 % v roce 2008), vnějších příčin (5,5 % v roce 2008) nebo nemocí trávicí soustavy. Naopak se zvýšil podíl osob, které zemřely v důsledku infekčních a parazitárních onemocnění (z 0,9 % v roce 2008 na 2,3 % v roce 2017), nemocí endokrinních a výživy (z 1,8 % v roce 2008 na 3,3 % v roce 2017), nemocí nervové soustavy (z 2,0 % v roce 2008 na 4,3 % v roce 2017), duševních poruch a poruch chování (z 0,2 % v roce 2008 na 2,3 % v roce 2017). V roce 2017 zemřelo v Praze 3 241 osob v důsledku příčiny smrti na novotvary.

Graf 1.9: Zemřelí v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

V Praze byla nejvyšší naděje dožití u mužů i žen

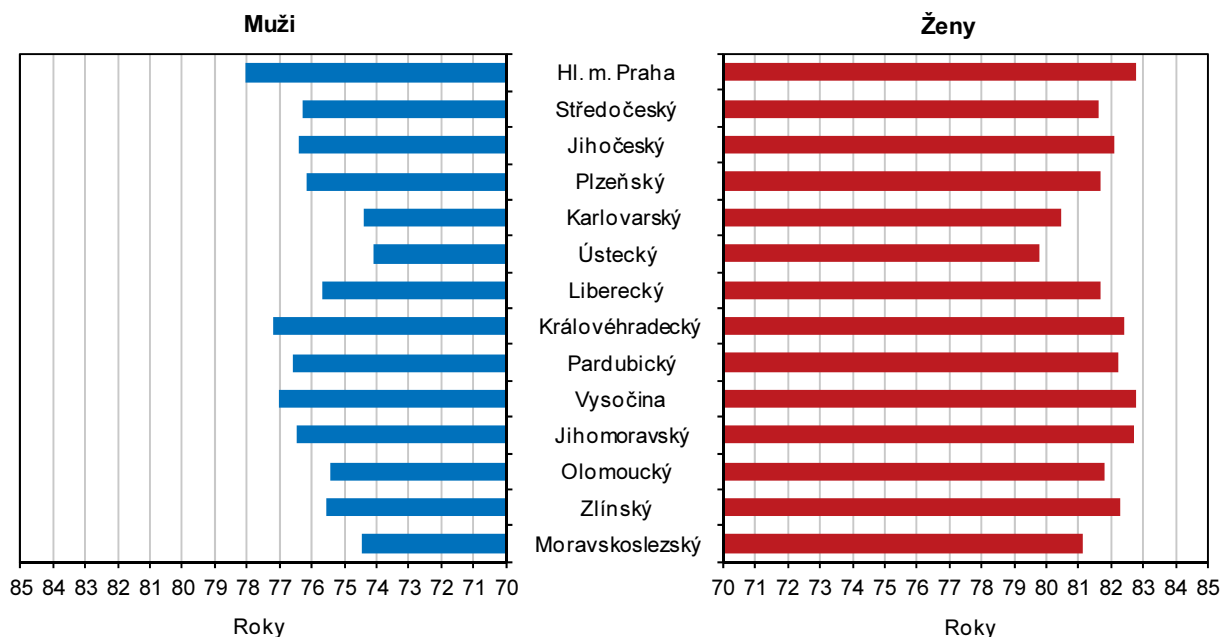
Naděje dožití obyvatel v Praze v roce 2017 dosáhla u mužů 78,1 let a u žen 82,8 roku. V porovnání s ostatními kraji byly hodnoty u obou pohlaví nejvyšší v ČR.

ze všech krajů ČR v roce 2017.

Naděje dožití obyvatel Prahy ve věku 60 let byla v roce 2017 u mužů 21,0 roků a u žen 24,6 let.

Graf 1.10: Naděje dožití při narození podle pohlaví podle krajů v letech 2016–2017

Zdroj: ČSÚ

Počet přistěhovaných obyvatel v Praze v letech 2012–2017 se pohyboval mezi 30 a 40 tisíci.

Do Prahy se v roce 2017 přistěhovalo 37 976 osob. V období let 2001–2017 byl počet přistěhovaných nejvyšší v roce 2007 (54 811), poté docházelo k meziročním poklesům až do roku 2011, kdy jejich počet činil 28 291 osob. V letech 2012–2017 se počet přistěhovaných pohyboval mezi 30 a 40 tis. V roce 2017 bylo z celkového počtu přistěhovaných 50,8 % mužů. Mezi přistěhovanými v letech 2001–2010 výrazněji převažovali muži, avšak v letech 2011–2015 byly nepatrně více zastoupeny ženy. V letech 2016–2017 již mezi přistěhovanými nepatrně převládali muži. Z hlediska věkové struktury se v roce 2017 jednalo převážně o osoby ve věku 15–64 let (82,9 %), děti ve věku 0–14 let tvořily 14,5 % přistěhovaných, osoby ve věku 65 let a více pouze 2,6 %. V období let 2001–2017 se podíl přistěhovaných v produktivním věku pohyboval v rozmezí 80,4–91,0 % a podíl přistěhovaných ve věku 0–14 let nabýval hodnot 7,5–16,7 %. Relativně vyšší zastoupení přistěhovaných ve věku 0–14 let v roce 2017 tak bylo na úkor zastoupení osob v produktivním věku. V podrobnějším pohledu na věkové složení přistěhovaných v roce 2017 podle pětiletých skupin bylo nejvíce přistěhovaných ve věku 25–29 let (20,0 % celkového počtu přistěhovaných) a 30–34 let (16,7 %).

Počet vystěhovaných obyvatel z Prahy v letech 2014–2017 stagnoval.

Z Prahy se v roce 2017 vystěhovalo 27 096 osob. V období let 2001–2017 byl nejvyšší počet vystěhovaných v roce 2006, a to 38,8 tis. Poté až do roku 2009 počet vystěhovaných klesal, a to na 24,4 tis. Následně se počet vystěhovaných zvyšoval, až dosáhl 35,8 tis. osob v roce 2013. V letech 2014–2017 se počty vystěhovaných osob pohybovaly okolo 27 tis. osob. Mezi vystěhovanými z Prahy v roce 2017 mírně převažovaly ženy (50,4 %). Mezi vystěhovanými z kraje byly více zastoupeny ženy než muži ještě v letech 2011 a 2015. Věkové složení vystěhovaných bylo odlišné od věkové struktury přistěhovaných. V roce 2017 byli vystěhovaní zastoupeni osobami ve věku 15–64 let ze 72,2 %, dětmi ve věku 0–14 let z 20,4 % a osobami staršími 64 let ze 7,4 %. Při pohledu na složení vystěhovaných podle pětiletých věkových skupin bylo nejvíce vystěhovaných ve věku 30–34 let (12,3 %) a 25–29 let (11,1 %).

Mezi přistěhoválými v Praze v roce 2017 byla nadpoloviční většina z ostatních krajů ČR.

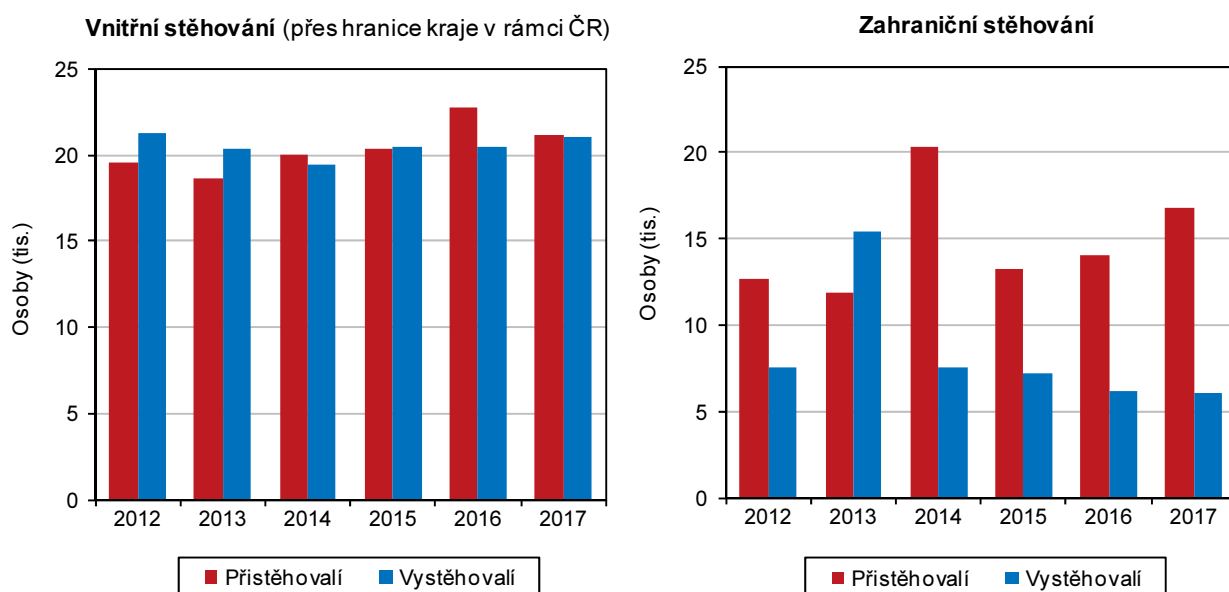
Z celkového počtu přistěhovaných osob do Prahy v roce 2017 se přistěhovalo 21 197 osob (55,8 %) z ostatních krajů ČR a 16 779 (44,2 %) ze zahraničí. V jednotlivých letech období 2012–2017 převažoval počet přistěhovaných z ostatních krajů ČR nad počtem přistěhovaných ze zahraničí, výjimkou byl pouze rok 2014 (49,7 % z ostatních krajů ČR). Z celkového počtu vystěhovaných osob se z Prahy v roce 2017 vystěhovalo 21 006 (77,5 %) osob do ostatních krajů ČR a zbylý počet se vystěhoval do zahraničí. Ve všech sledovaných letech období 2012–2017 se podíl vystěhovaných osob do ostatních krajů ČR pohyboval okolo 75 %. Pouze v roce 2013 byl jejich podíl o něco nižší, a to 56,8 %.

Praha získávala nové obyvatelé v roce 2017 především zahraniční migrací.

Praha vykazovala v roce 2017 kladné migrační saldo u vnitřní (191 osob) i zahraniční (10 880) migrace. Stejně tomu bylo i v roce 2014 (594 osob vnitřní migrací, 12 778 obyvatel zahraniční migrací) a 2016 (2 300 osob vnitřní migrací, 7 971 osob zahraniční migrací).

Graf 1.11: Migrace v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

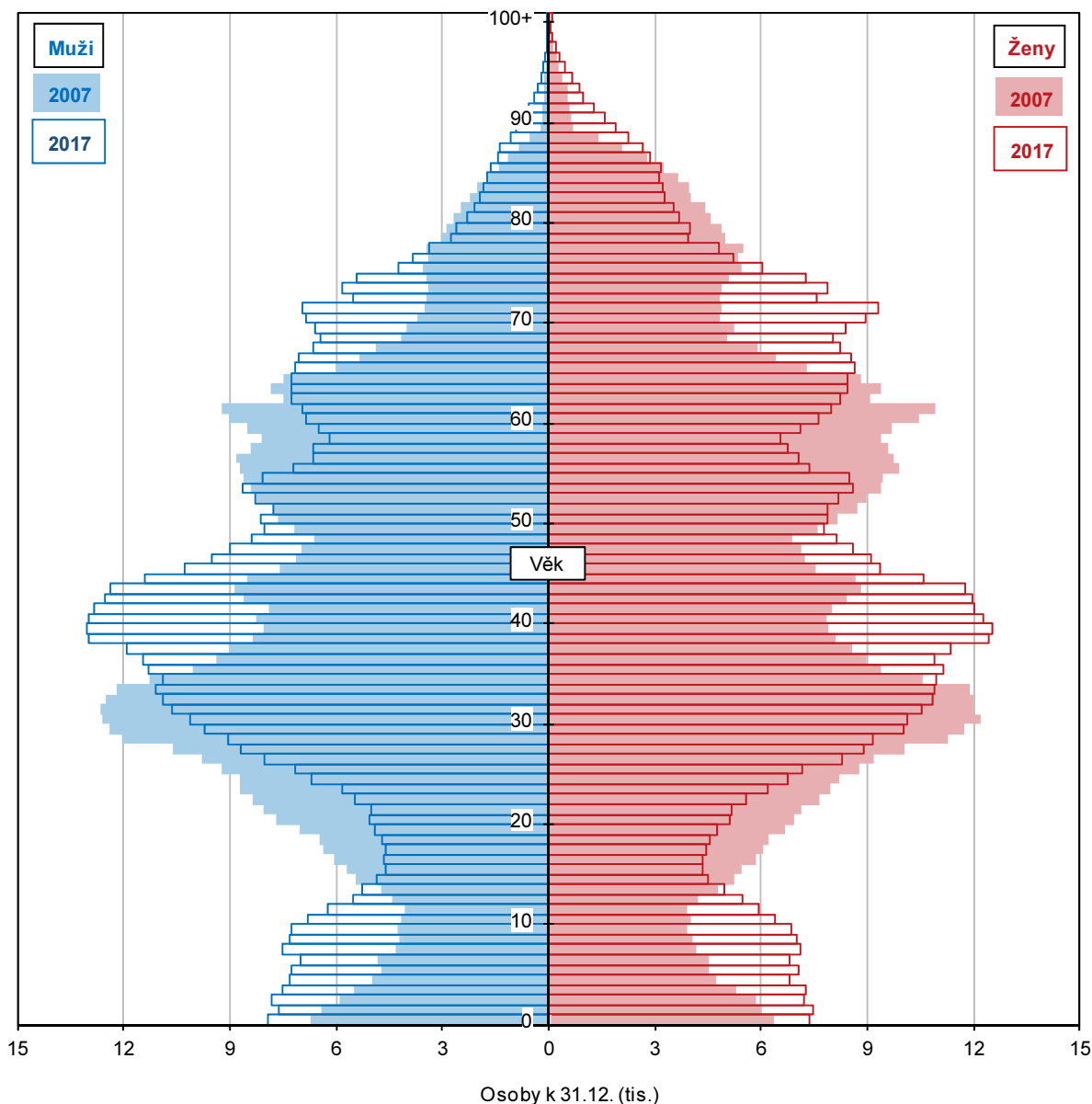
Věková struktura, index stáří, naděje dožití

Nejvíce se zvýšilo zastoupení obyvatel ve věkových skupinách 40–44 let, 70–74 let a 35–39 let. Naopak největší snížení podílu obyvatel zaznamenaly věkové skupiny 55–59 let, 20–24 let a 25–29 let.

V roce 2017 byly v Praze zastoupeny osoby podle pětiletých věkových skupin nejčastěji ve skupinách 40 až 44 let (9,3 %), 35 až 39 let (9,2 %) a 30 až 34 let (8,3 %). V každé z uvedených věkových skupin bylo více než 100 tisíc osob. Stejně věkové skupiny byly nejčetněji zastoupeny i u obou pohlaví. Oproti struktuře z roku 2007 došlo k nejvýraznějšímu nárůstu podílu osob ve skupinách 40 až 44 let (o 2,4 %), 70 až 74 let (o 2,1 %), 35 až 39 let (1,9 %) a 5 až 9 let (1,9 %), což byly děti narozené v letech 2008–2012 (děti početné generace rodičů narozených převážně v 70. letech 20. století). Naopak k největšímu poklesu došlo během tohoto období u věkových skupin 55 až 59 let (o 2,2 %), 20 až 24 let (o 2,2 %) a 25 až 29 let (o 2,0 %).

Graf 1.12: Věkové složení obyvatel hl. m. Prahy v letech 2007 a 2017

Zdroj: ČSÚ

V populaci Prahy se zvyšoval podíl osob ve věku 0–14 let a ve věku 65 a více let na úkor osob v produktivním věku.

Ve věkové struktuře obyvatel Prahy docházelo v letech 2001–2007 ke snižování podílu osob ve věku 0–14 let (z 13,2 % v roce 2001 na 12,1 % v roce 2007) a ve věku 65 a více let (z 16,1 % v roce 2001 na 15,6 % v roce 2007). Avšak v letech 2008–2017 se neustále zvyšoval podíl obyvatel v předproduktivním věku (z 12,2 % v roce 2008 na 15,5 % v roce 2017) i poproduktivním věku (z 15,8 % v roce 2008 na 18,8 % v roce 2017). Přestože skupina obyvatel ve věku 65 a více let vykazovala v letech 2001–2017 záporný přírůstek stěhováním, od roku 2011 se do tohoto věku dostávaly početné skupiny osob narozených v poválečných letech, u kterých se prodloužila délka života. U osob v produktivním věku (15–64 let) docházelo v letech 2001–2007 k nárůstu zastoupení v populaci (ze 70,6 % v roce 2001 na 72,3 % v roce 2007), avšak mezi lety 2008 a 2017 se jejich zastoupení snížilo (ze 72,0 % v roce 2008 na 65,7 % v roce 2017), přestože u této skupiny obyvatel bylo od roku 2002 migrační saldo kladné. Na úrovni městských částí byl nejvyšší podíl dětí na celkovém počtu obyvatel k poslednímu dni roku 2017 v okrajových městských částech nacházejících se ve východní části Prahy. Jednalo se o Kolovraty (24,1 %), Březiněves (22,6 %), Vinoř (22,2 %), Štěrboholy (22,2 %),

a Dolní Měcholupy (22,2 %). Naopak nejmenšího podílu dosahovaly městské části nacházející se především v centru Prahy a jeho nejbližším okolí. Byly to městské části Praha 2 (13,1 %), Praha 3 (13,4 %), Praha 10 (14,3 %), Praha 4 (14,4 %) a Praha 11 (14,5 %). Nejvyšší podíl obyvatel ve věku 65 a více let k 31. 12. 2017 měly městské části Praha 4 (23,5 %), Praha 11 (23,3 %), Praha 10 (22,7 %), Praha 8 (22,4 %) a Praha 6 (21,1 %). Naopak tohoto nejnižšího podílu dosahovaly městské části Dolní Měcholupy (11,1 %), Vinoř (11,4 %), Praha 22 (11,5 %), Křeslice (11,7 %) a Újezd (12,1 %).

V populaci Prahy od roku 2011 klesal index stáří, a zvyšoval se index ekonomického zatížení.

Průměrný věk obyvatel Prahy v roce 2017 byl 41,9 let. Mezi lety 2001 a 2006 se zvýšil průměrný věk ze 41,3 na 41,8 let. V letech 2007–2010 jeho hodnota kolísala okolo 41,6 let. Od roku 2011 zůstával průměrný věk obyvatelstva Prahy téměř konstantní. Index stáří dosahoval v roce 2017 hodnoty 120,9. Jednalo se o nejnižší hodnotu od roku 2001. V letech 2001–2008 se zvyšoval index stáří, resp. stárlo obyvatelstvo. V letech 2009–2010 hodnota indexu stáří kolísala. Od roku 2011 docházelo každoročně k mírnému omlazování věkové struktury. Z městských částí Prahy bylo nejstarší obyvatelstvo podle hodnot indexu stáří v Praze 4 (163,5), Praze 11 (160,6), Praze 10 (158,3), Praze 8 (149,0) a Praze 1 (147,9). Nejmladší obyvatelstvo podle indexu stáří bylo v Dolních Měcholupech (50,2), Vinoři (51,3), Praze 22 (52,5), Kolovratech (53,0) a Březiněvsi (56,9). Index ekonomického zatížení dosahoval v roce 2017 hodnoty 52,3. Jednalo se o nejvyšší hodnotu od roku 2001. V letech 2001–2010 se index ekonomického zatížení pohyboval přibližně okolo hodnoty 40. Od roku 2011 se jeho hodnota každoročně zvyšovala.

Graf 1.13: Věková struktura a věkové indexy obyvatel v hl. m. Praze (stav k 31. 12.)
Zdroj: ČSÚ

